

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۲/۳۱

دوکتور صلاح الدین سعیدی

نمی دانند چه می گویند!

نیرو های امنیتی و جنگی افغان باید در داخل قواعد جنگی از عزت و ناموس ملت با قاطعیت دفاع میکردند و بکنند. هر نوع افراط و تفریط مضر و نادرست بوده و منجر به بی عدالتی میشود و هست. تعداد، مهارتهای فنی و مسلکی منابع استخباراتی نیرو های امنیتی کشور باید در تمام عرصه های امنیتی حد اقل با در نظر داشت وضع، دو چند بلند برده شده و در زمینه غیر سیاسی سازی، مسلکی شدن و متعهد بودن به وطن و مردم شان کار جدی و متعهد بودن به قانون اقدامات عملی صورت گیرد. تاکیدات مسوولین امور به کار تحت زعامت این و یا آن مدبر و فقدان اصل قانون، منافع و مصالح کشور و بعد زعامت این و آن، دارد افغانستان را در بحران بیشتر غرق میکند. توقیف افراد خود سر و مسلح غیر مسنول خواست ملت و حق است. اما رهایی به اساس توافقات سیاسی و هدایت مراجع سیاسی توهین به حاکمیت قانون است. رئیس جمهور حق دارد در تمام پرونده اجراءات جزایی متهم و شخص توقیف شده را مورد شفقت قرار داده و اجراءات جزایی را طی فرمان متوقف و از اجرای جزای تعیین شده، محکوم را معاف و یا تخفیف دهد. اما این همه در چوکات قانون.

احزاب سیاسی نیز نباید در عدالت از نام حزب در عدالت مداخله و موضع بگیرند. مصالحه سیاسی ضرورت ماست و زمینه دادن فرصت به آمدن سنج سیاسی نیروهای واقعی جامعه از طرق مشروع الترنتایف خوب دیگر ندارد.

اما مصالحه سیاسی که قبل از همه متمدن ساختن مبارزه ء سیاسی است، نباید به خیانت به خون شهدا، گذشت از اعتقادات، خیانت به ناموس و عزت مغالطه شود. قبول امارت اسلامی، قانون اساسی کشور و عدم قبول آن در عقب میز مذاکرات مراجع سوم و حتی افغانی در کنفرانسها در غیاب ملت مجاز نیست.

مذاکرات سیاسی قبول کشیدن سرحد پاکستانی در داخل خاک افغان هم نیست. مذاکرات سیاسی بخشش خون برادر شهید من به جانب دیگر هم نیست.

مذاکره ای سیاسی ساختن و دادن کل صلاحیت به یک عنصر از عناصر موجود سیاسی در کشور بنام حرکت طالب ملا یبت هم نیست و این صلح و استقرار ببار نمی آورد.

قوت تیوریکی طالب و مخالف مسلح حاکمیت:

-من حاکم افغانستان بودم و امریکا ء من را همراه با افراد فراری از کولاب سقوط داد !

لذا من را واپس امریکا در افغانستان قدرت بدهد.

میجنگم و کامیاب میشوم و ۶۰ فیصد خاک را دارم و ...

تا حال در هیچ بحث نه شنیدیم که به طالب بگویند، مشروعیت خویش را شما بر افغانستان از چه منبع میگیرد و به چه نوع و توسط کی به قدرت رسیدید و منابع تمویل شما حال کی ها اند؟ غیر از شما دیگران نیز درین کشور وجود دارند و یا خیر؟ هنوز هم باور دارید که الحق لمن غلب؟

بحث بر آتش بس که سبب فرصت به آمادگی به جنگ دیگر شود و پاکستان مشکل مالی خود را حل کند، هم راه حل نیست. مذاکرات و مصالحه سیاسی به مفهوم درست کلمه تسلیمی به یک دیگر و به زمین گذاشتن به مفهوم تسلیم سلاح هم نیست. مذاکره سیاسی تفاهم و توافق فکری، ایدیولوژیکی، تخطی از ارزشهای ملی و تخلف از نسخه ها و برنامه های مشروع سیاسی و گذشت از امارت اسلامی هم نیست.

این و ده ها مورد دیگری که ما نمی دانیم چه میگویم و چه بلا های جدید را نصیب خود و دیگران میکنیم. الهی رحم و هدایت نیکی کن!

نمی دانند چه میگویند و چه میکنند

او ما علینا الا البلاغ المبی